

Όμιλία του Διδασκάλου μας την 13/5/1974.

Ἀδελφοί μου,

"Στέψμεν καλῶς ἐν Κυρίῳ πάντοτε".

Πολλά ἔχομεν πεῖ διὰ τὴν Ἀπόλυτην Πραγματικότητα καὶ Ἀλήθειαν, διὰ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ.

Ὅμως, στὸ παρὸν στάδιον δὲν πρέπει νὰ ἐπιχειρήσετε γιὰ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ νὰ σχηματίσετε ἔννοιας. Δὲν εἶναι δυνατόν. Δὲν μπορεῖτε νὰ δῆτε τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ. Ἄν μὲ τὰ ὕλικά σας μάτια δὲν μπορεῖτε νὰ ἀτενίσετε τὸν ὕλικόν Ἥλιον χωρὶς νὰ τὰ κατακαύσετε, πῶς εἶναι δυνατόν μὲ ἕνα παχυλὸν ὕλικόν ἐγκέφαλον, μπορεῖτε νὰ συλλάβετε τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ τὴν ΑΠΟΛΥΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΑΛΗΘΕΙΑΝ καὶ ΖΩΗΝ.

Ὅσῳ δύνανται μπόρουμε νὰ ἀντιληφθοῦμε μερικὰ πράγματα γιὰ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ὅσα σχετίζονται μὲ μᾶς. Μποροῦμε νὰ ἀντιληφθοῦμε τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ὡς τὴν Πραγματικὴν Ζωὴν μιά καὶ ἐμεῖς εἴμεθα ἕνα φαινόμενον τῆς Ζωῆς.

Θά πῆτε, ἀφοῦ εἴμεθα μέρος τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, εἰκὼν καὶ ὁμοίωσις ΤΟΥ, δὲν θά πρέπει νὰ ἀποτολήσωμεν ἐντὶνι μέτρῳ νὰ ἀντιληφθοῦμε τὸν ΠΑΤΕΡΑ, τὴν πηγὴν;

Ἀσφαλῶς, κάποτε, ὄχι τώρα. Τώρα εἶναι πολὺ ἔνωρ. Τώρα πρέπει νὰ ἐπιχειρήσετε νὰ ἀντιληφθῆτε τί εἶναι ἡ Ζωὴ ὡς φαινόμενον, ὡς ἔκφρασις αὐτοῦ τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, διὰ νὰ μπορέσετε νὰ δῆτε πέραν τοῦ φαινομένου τὴν Ζωὴν ὡς πραγματικότητα καὶ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ.

Πρέπει ὡς ἐρευνηταὶ τῆς Ἀληθείας νὰ μελετήσετε τὸν ἑαυτὸν σας, τὸν τοποχρονικόν, ἔκφρασις τοῦ φαινομένου τῆς Ζωῆς διὰ νὰ δυνηθῆτε ὑπερβαίνοντες τὰ τοποχρονικά νὰ εἰσέλθετε μέσα εἰς τὴν πραγματικότητα. Ἀφοῦ γνωρίσετε τί εἶναι τὸ ἀντιληπτόν νὰ βρῆτε καὶ νὰ εἰσχωρήσετε τὴν πραγματικότητα πίσω ἀπὸ τὸ ἀντιληπτόν, τὴν πραγματικότητα πίσω ἀπὸ τὸ φαινόμενον. Καὶ αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι εἴσαθε, εἰς ἕκαστος, ἕνα μέρος τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ. Τὸ νὰ γνωρίσετε, τὸ νὰ μεταχειρισθῆτε τὴν ὑπερουσίαν, τὴν διαχύτην αὐτὴν ὑπερουσίαν μέσα στὰ σύμπαντα μέσον τῆς ὁποίας τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ κτίζει τὰ σύμπαντα, τὸ νὰ μάθετε νὰ χειρίζεσθε αὐτὴν τὴν ὑπερουσίαν καλῶς, ὅς δίδει τὸ δικαίωμα νὰ ὀνομάζεσθε υἱὸς τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ. Προσέξετε. Τὸ νὰ χειρίζεσθε αὐτὴν τὴν ὑπερουσίαν καλῶς.

Πῶς θά γίνῃ αὐτό; Πρῶτον, ποῖα εἶναι αὕτῃ ἡ ὑπερουσία;

Σὲ προηγούμενα μαθήματα αὐτὴν τὴν ὑπερουσίαν τὴν ἔχομεν ὀνομάσει ΗΟῦ, καὶ ἔχομεν πεῖ ὅτι, δὲν εἶναι τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, εἶναι κτίσμα, εἶναι μὴ ὑπερουσία τὴν ὁποίαν ἐκ τοῦ ΕΑΥΤΟΥ ΤΟΥ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ἔχει δημιουργήσει καὶ προεκτείνει καὶ μέσον τῆς ὁποίας τὸ ἴδιον ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ὡς ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ κτίζει μέσα στὰ σύμπαντα ὡς Παντοδυναμία. Καὶ, προεκτείνεται τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ μέσα στὰ σύμπαντα ὡς Πανσοφία καὶ Ἀπόλυτος Αὐτοεπίγνωσις.

Καὶ ὁ ἄνθρωπος, κατ'ἀρχὴν ὡς προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις ὡς φαινόμενον τῆς Ζωῆς τοποχρονικόν, κάθε ἄλλον παρὰ ὀρθὴν χρῆσιν κάμνει τῆς ὑπερουσίας αὐτῆς. Κακὴν χρῆσιν καὶ κατάχρησιν, καὶ ὁ λόγος εἶναι διότι οὔτε γινώρισε τὴν φύσιν τῆς ὑπερουσίας αὐτῆς, οὔτε καὶ ἔχει ἀντιληφθῆ τὴν θέσιν του καὶ τὴν κατάχρησιν τὴν ὁποίαν κάμνει.

Ἴσως, ὁ Πολὺ Ἠγαπημένος εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ ἀσώτου ἔχει δώσει πλήρη εἰκόνα αὐτῆς τῆς καταχρήσεως καὶ τῆς ἐπιστροφῆς. Ὅμως, προσέξτε, σ' ἕνα σημεῖον ποῦ θέλω νὰ προσέξτε ἰδιαίτερος, καὶ ἴσως πολὺ ὀλίγοι νὰ τὸ ἔχουν μελετήσῃ πλήρως.

Ποῖος ἐγκατέλειψε τὴν Πατρικὴν στέγην ἀφοῦ πῆρε μαζί του καὶ τὴν Πατρικὴν οὐσίαν τὴν ὁποίαν κατεχράσθη συμφῶνως τῆς παραβολῆς;

Ὁ ἴδιος ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ Βασιλικόν του παλάτιον, ὁ ἴδιος ταλαιπωρήθηκε, ὁ ἴδιος εἶχεν ἐνδυθῆ ῥάκη, ὁ ἴδιος εἶχεν γίνεαι χοιροβοσκὸς καὶ ὁ ἴδιος ἐθύνησεν στὴν πραγματικότητα καὶ ἐπέστρεψεν. Καὶ ὁ ἴδιος ὅταν ἐπέστρεψεν, ἔπεσεν στὴν πατρικὴν ἀγκάλην. Τὸν ἴδιον ἀποστάτην χοιροβοσκὸν ἔλαβεν ὁ Πατὴρ εἰς τὰς ἀγκάλ-

λας ΤΟΥ καὶ ἂν ἔκαμεν τὸ ἕνα βῆμα στὴν ἐπιστροφήν, ἔκαμεν δέκα ὁ ΠΑΤΗΡ γιὰ νὰ τὸν συναντήσῃ καὶ νὰ τὸν ἐναγκαλισθῇ. Καὶ ὅταν εἶχεν ἐνδυσθῆ τὴν στολὴν τὴν πρώτην, πάλιν ὁ ἴδιος ἦτο, δὲν βλέπομεν δεύτερον πρόσωπον, βλέπομεν τὸ ἴδιον πρόσωπον μὲ διαφορετικὴν συμπεριφορὰν.

Ἄκριβῶς θέλω πολλὴν προσοχὴν στὸ σημερινὸν μάθημα.

Ἔχομεν ξεχωριστὴν χάριν μελέτης τὸν ἄνθρωπον σὲ προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωσιν, σὲ Μόνιμη προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωσιν, σὲ Ψυχὴ Αὐτοεπίγνωσιν καὶ σὲ τὸν ἑσῶτατον ἑαυτὸ θεϊαν Μονάδα. Αὐτὸς ποῦ ἔχει προεκταθῆ εἶναι ὁ ἑαυτὸς Ψυχὴ Αὐτοεπίγνωσιν. Αὐτὸς ποῦ ζεῖ σήμερον μέσα σ' ἕνα παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα καὶ ὀνομάζεται Κώστας, Γιώργος ἢ Μαρία ἢ Ἑλένη, εἶναι ἡ Αὐτοεπίγνωσιν. Ὁ χοιροβοσκὸς ποῦ σήμερον κάμνει κανάχρησιν τῆς Πατρικῆς Οὐσίας εἶναι αὐτὸς ποῦ θά ἐπιστρέψῃ. Θά ἀποβάλλῃ τὰ ράκη τοῦ χοιροβοσκοῦ, νὰ, ἀλλὰ ὁ ἴδιος θά ἐπιστρέψῃ.

Καὶ προσέξτε τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τοὺς λόγους "Τὸ φθαρτὸν θά ἐνδυσθῆ τὴν ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν θά ἐνδυσθῆ τὴν ἀθανασίαν". Ὁ Γιώργος Αὐτοεπίγνωσιν ἀφοῦ ἀποβάλλῃ συναισθήματα, ἔλξεις, μικρότητες, ἐσφαλμένον τρόπον σκέψεων καὶ γοητεῖες, θά ἐπιστρέψῃ, ἀλλὰ καὶ πάλιν εἶναι ὁ Γιώργος. Καὶ ἂν ξεχάσῃ τὸ ὄνομά του καὶ τὸν ἐρωτήσετε, ποῖός εἶσαι, θά σᾶς πῆ, ἐγώ, καὶ αὐτὸ τὸ ἐγώ, ἦτο αὐτὸς ποῦ ὀνομάζεστε Γιώργο. Τὸ ὄνομα τί σημασίαν ἔχει. Σημασίαν ἔχει ἡ Αὐτοεπίγνωσιν. Ὡστε ἔχομεν πάντοτε ἕνα κοινὸν σημεῖον, τὴν Αὐτοεπίγνωσιν.

Μὴ νομίζετε ὅτι, ἐγκαταλείποντες τὸ ὑλικὸν σας σῶμα τὴν ὥραν τοῦ θανάτου τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος θά εἴσθε μία ὄντοτης διαφορετικὴ ἀπὸ ὅτι ἦσθε προτοῦ τὸ ἐγκαταλείψετε. Θά μοῦ πῆτε. Θά ἔχομεν τὰ ἴδια συναισθήματα; τὰ ἴδια ἐνδιαφέροντα, τὲς ἴδιες σκέψεις; Καὶ σᾶς λέγω. Καὶ καθ' ὃν χρόνον ζῆτε μέσα εἰς τὸ ἴδιόν σας τὸ παχυλὸν ὑλικὸν σῶμα, ἀπὸ τὴν μίαν ἡμέραν ὡς τὴν ἄλλην ἔχετε τὰ ἴδια συναισθήματα, τὰ ἴδια ἐνδιαφέροντα, τὲς ἴδιες σκέψεις; Κυττάζοντας τὴν ζωὴν σας σὰν φαινόμενον ζωῆς μέσα στὸ παχυλὸν σας ὑλικὸν σῶμα, τί διάφορα στάδια τῆς ζωῆς σας, τὲς διαφορὰς ἡλικίας σας, κυττάζοντας τὰ διάφορα ἐνδιαφέροντά σας μέσα εἰς τὸν χῶρον καὶ τὸν χρόνον, σᾶς ἐρωτῶ, ἀπὸ τὴν μίαν ἡμέραν εἰς τὴν ἄλλην καὶ ἀπὸ τὸ ἕνα ἔτος εἰς τὸ ἄλλο, ἔχετε τὰ ἴδια ἐνδιαφέροντα, τὲς ἴδιες σκέψεις, τὴν ἴδιαν συμπεριφορὰν, τὰ ἴδια συναισθήματα, τὸν ἴδιον τρόπον τοῦ σκέπτεσθε;

Θά μοῦ πῆτε ἀσφαλῶς ὄχι, ὡστόσο, σεῖς εἴσθε ἐσεῖς καὶ πάντα εἴσαταν σεῖς οἱ ἴδιοι, χωρὶς νὰ προσθέσετε τίποτε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας ἢ νὰ ἀφαιρέσετε. Μὲ τὸ νὰ ἀφαιρέσετε γοητεῖες, ἐπιθυμίας, σκέψεις, συναισθήματα ἢ νὰ προσθέσετε ἄλλα ἐνδιαφέροντα, μερικὰ ὑλικά ἀγαθὰ τὰ ὅποια ὀνομάζετε δικὰ σας ἢ νὰ ἀφαιρέσετε ἢ νὰ σᾶς ἀφαιρεθοῦν μερικὰ ἀπ' αὐτά, καμμιά ἀλλαγὴ ἀπολύτως δὲν γίνεται εἰς τὸν ἑαυτὸν σας Αὐτοεπίγνωσιν. Σεῖς εἴσθε πάντοτε σεῖς οἱ ἴδιοι μὲ ἕνα σταθερὸν κέντρον ποῦ ὀνομάζεται Ψυχὴ Αὐτοεπίγνωσιν. Καὶ αὕτῃ ἡ Ψυχὴ Αὐτοεπίγνωσιν δὲν εἶναι ἕνα μέρος ποῦ θά καταβάλλετε προσπάθειαν νὰ τὸ βρῆτε μὲ βαθύ διαλογισμὸ ἢ μὲ ψυχογονητικὰ γυμνάσματα, ὄχι, εἴσθε ἐσεῖς οἱ ἴδιοι, δὲν χρειάζεται καμμιά προσπάθεια νὰ βρῆτε τὸν ἑαυτὸν σας.

Θά πῆτε, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη γιὰ νὰ βροῦμεν αὐτὸν τὸν ἑαυτὸν μας νὰ ἀποβάλλωμεν ὠρισμένα πράγματα τὰ ὅποια αὐτὴν τὴν στιγμὴν μᾶς φράσσουν τὸν ὁρμόμον νὰ δοῦμεν καθαρὰ ποῖοι εἴμεθα;

Καὶ πάλιν θά ἔλεγα ὄχι. Διότι, οὔτε μικραίνει οὔτε μεγαλώνει μὲ τοποχρονικὲς καταστάσεις. Ἀλλὰ, ἂν ἀφαιρέθοῦν ὠρισμένα γοητεῖαι, ἐνδιαφέροντα, τρόπος σκέψεως καὶ συναισθημάτων, εὐκολώτερα ὁ κατώτερος ἑαυτὸς μπορεῖ νὰ ἀντιληφθῆ τὸν ἐσῶτερον ἑαυτὸ του, ὄχι δεύτερον ἑαυτὸ, τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτὸν του, καλύτερα.

Θά μοῦ πῆτε. Χρειάζεται συγκέντρωσις σ' ἕνα σημεῖον τὸ ὁποῖον νὰ ὀνομάσωμεν ἐνδοσκοπήσιν, νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸν ἑαυτὸν μας; Καὶ εἶναι ἀνάγκη γιὰ νὰ τὸ πράξωμεν αὐτὸ νὰ κλείσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας ἀπὸ τὸν ἔξω κόσμον, νὰ κλείσωμεν τὲς πέντε αἰσθήσεις, κατ' ἀρχὴν, καὶ ἀργότερα τὴν ἐπίδρασιν τῶν πέντε αἰσθήσεων μέσα εἰς τὸ ὑποσυνείδητόν μας καὶ νὰ σιγήσωμεν τὸν κυκεῶνα ποῦ ἔχομεν δημιουργήσει ὡς ὑποσυνείδητον μέσα μας ἀπὸ τὲς ἐντυπώσεις ποῦ πήραμεν ἀπὸ τὸν τοποχρονικὸν κόσμον;

Είναι ανάγκη να γίνη αυτό για να βρούμε τον εαυτόν μας;

Μερικά σχολαί διατείνονται ότι αυτό είναι αναγκαίον. Ἐγώ εἶπα λέγω ὅτι δέν εἶναι καθόλου. Ἀσφαλῶς θά πρέπει ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας νά ἀρχίσῃ νά ἀποβάλλη νοσηρές καταστάσεις ἀπό τόν πρόσκαιρον τοποχρονικόν εαυτόν του, διατί αὐτό, εἰς βρῆ ὅτι εἶναι ἀναγκαίον, ἀλλά δέν θά περιμένῃ νά ἀποβάλλη τό κάθε τι διαί νά γνωρίσῃ τόν εαυτόν του, θά πρέπει νά τό πράξῃ αὐτό ἀπό τήν πρώτην στιγμήν καί νά ἀρχίσῃ νά ἀπαλλάτῃ τόν εαυτόν του ἀπό τά ράκη του.

Ἡ ἄσωτος ἀπό τήν στιγμήν πού εἶχε θυμηθῆ, ποῖος ἦτο, εἶχε κάρει τήν θέσιν του. Ἦτο ἀκόμη χοιροβοσκός. Ἦτο ἐνδεδυμένος ἀκόμα τά ράκη του. Δέν εἶχεν σηκωθῆ ἀπό τούς λίθους πού ἐκάθητο. Δέν εἶχε ἀποβάλλει τά ράκη του ἀκόμα, ὥστε ὅσον γινώριζε ποῖος ἦτο. Ἀσφαλῶς θά ἦτο ἀνάγκη σιγά σιγά νά ἀποβάλλῃ τά ράκη ἐκεῖνα προτοῦ ἐνδυσθῆ τήν στολήν τήν πρώτην εἰς τήν ἐπιστροφήν. Ὅμως, εἶχεν αἰσθανθῆ ποῖος ἦτο ἀπό τήν πρώτην στιγμήν. Καί ὡς λέγω ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας ἀπό τήν πρώτην στιγμήν πού θά κλείσῃ τά μάτια του καί θά ἀντιληφθῆ ὅτι εἶναι αὐτός, μία ὄντοτης, μία ὑπαρξις, μέσα στόν τοποχρονικόν κόσμον, ἕνα φαινόμενο τῆς ζωῆς, ζεῖ εἰς τό παρόν, ἐνθυμεῖτε τό παρελθόν καί γινώριζει ὅτι πολλά ἔχει ἀποβάλλει ὡς γοστέις, ἐπιθυμίες, ἐμπειρίες, σκέψεις καί ὥστε ὅσον μέ αὐτόν τόν τρόπον δέν ἔχει λιγιστέψει ὡς, ἐγώ εἶμαι ἐγώ, καί πολλά στό μέλλον θά πρέπει νά ἀποβάλλῃ καί νά ἀντικαταστήσῃ χωρίς νά ὑπάρχῃ κίνδυνος νά μικραῖνῃ ὁ εαυτός του Αὐτοεπίγνωσις, οὔτε καί νά μεγαλώσῃ.

Θά μοῦ πῆτε. Οὔτε καί νά μεγαλώσῃ; Καί τί εἶναι αὐτόν τό φαινόμενον πού θά ὀνομάσωμεν ὑπερσυνείδητον Αὐτοεπίγνωσιν κάποτε;

Αὐτήν τήν στιγμήν εἶμεθα μία ἐνσυνείδητος Αὐτοεπίγνωσις, μία ὄντοτης ἢ ὅποια δέχεται ἐντυπώσεις ἀπό ἕνα σημεῖον μόνον; Καί ἂν συγκεντρωθῶμεν σέ ὅθου σημεῖα βλέπομεν ὅτι εἶναι πολύ δύσκολον γιά νά μή πῶ δόξυατον. Καί ἡ ὑπερσυνείδητος Αὐτοεπίγνωσις εἶναι κάτι πού θά πρέπει νά κερδιθῆ, ἔτσι νομίζετε. Εἴσαθε ἡ ὑπερσυνείδητος Αὐτοεπίγνωσις αὐτήν τήν στιγμήν χωρίς νά τό γινώριζετε. Ἀπλούστατα θά γίνετε ἐκεῖνο πού εἴσαθε. Δέν πρόκειται νά γίνετε τίποτε πού δέν εἴσαθε ἤδη. Δέν πρόκειται νά κερδίσετε κάτι πού δέν ἔχετε ἤδη.

Προσέξτε στό σημεῖον αὐτό.

Ἡ ἄσωτος ὅταν ἐπέστρεφεν πίσω εἰς τά τοῦ Πατρός του, δέν κέρδισε τίποτε πού δέν εἶχε καί δέν ἦτο δικό του ἤδη.

Ὅστε σεῖς εἴσαθε καί ἡ Ἀπόλυτος Αὐτοεπίγνωσις καί ἡ Ὑπερσυνείδητος Αὐτοεπίγνωσις καί ἡ ἐνσυνείδητος Αὐτοεπίγνωσις καί ὅταν ἀργότερα θά γινώρισετε ὅτι ἔχετε εἰσέλθῃ μέσα στό μέρος ἐκεῖνο τοῦ εαυτοῦ σας πού ὀνομάζεται ὑπερσυνείδητος Αὐτοεπίγνωσις, δηλαδή νά περιελθῆτε μέσα εἰς τήν συνείδησιν εαυτόν σας Αὐτοεπίγνωσιν μεγαλύτερον μέρος τοῦ Χώρου, ἴσως νά ἀπλώσετε καί μέσα εἰς τόν Χρόνον, θά δῆτε ὅτι, δέν ἔχετε μεγαλώσει εἰς τίποτε, δέν ἔχετε προσθέσει τίποτε εἰς τόν εαυτόν σας ὡς ἐγώ εἶμαι ἐγώ. Καί ὅταν προηγουμένως ἦσθε συγκεντρωμένοι σ' ἕνα μόνον σημεῖον καί πάλιν δέν ἔχετε μικραίνει καθόλου. Εἴσαθε πλήρεις εἰς τό ἐλάχιστον καί εἰς τό μέγιστον.

Θέλω διαλογισμὸν ἐπὶ τῶν σημείων αὐτῶν. Ἀλλά προτοῦ διαλογίζεσθε θά πρέπει νά ἀντιληφθῆτε τά νοήματα αὐτά, κυρίως, τί εἴσαθε ὡς Αὐτοεπίγνωσις. Προέκτασις τοῦ φαινομένου αὐτοῦ εἶναι ὁ σημερινός εαυτός σας προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις. Μία Αὐτοεπίγνωσις, πλήρης, τέλεια, Ἀπόλυτος, ὥστε ὅσον μέ περιορισμένην ἀκτινοβολίαν τοποχρονικήν.

Θά προχωρήσωμεν εἰς τό μέλλον ἐπὶ τῆς μελέτης μας αὐτῆς. Ὁ διαλογισμός θά κάμῃ τήν προσωπικότητα Αὐτοεπίγνωσιν νά ἀντιληφθῆ τί εἶναι.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".